

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

KUNSTMATIGE INSEMINATIE

In zijn bespreking van de kunstmatige inseminatie met donorsperma (*N.T.v.G.*, 95, III, 28) betoogt prof. VAN LOGHEM, dat ook voor niet-Rooms-katholieken iedere verdediging van deze methode „een poging tot goedpraten” is wegens „het onrecht dat aan het kind geschiedt”.

Zijn goed recht erkennende deze mening te hebben, meen ik hem er op te moeten wijzen dat zeker niet alle Nederlandse artsen deze opvatting delen. Met name niet die collega's, die op grond van eigen steriliteit een kunstmatige inseminatie met donorsperma bij hun echtgenote laten verrichten, zoals ik juist de laatste tijd enige malen meemaakte. Mede namens hen moet ik stelling nemen tegen dit mijns inziens wat eenzijdige standpunt.

Prof. VAN LOGHEM laat zijn betoog sterk steunen op „de tragische ervaringen met aangenomen kinderen en stiefkinderen”, die zich niet zelden door op zijn minst één der ouders verraden en in de steek gelaten voelen; zij achten zich (niet zonder enige grond) overbodig en ongewenst.

Zulks geldt echter zeker niet voor de kinderen, verwekt met kunstmatige inseminatie uit donorsperma. Immers betreffen het hier wel bij uitstek gewenste kinderen! Het is zeker waar (en zelfs gewenst) dat de biologische vader „een onbekende, een naamloze leverancier van een spermabank” is, al is hij — ook eugenetisch — met zorg uitgezocht; dit laatste helaas in tegenstelling met menige „bekende” vader. Evenzo is het echter waar, dat de formele vader het kind oprecht wenst en van meet af aan het ouderschap ten volle aanvaardt, hetgeen maar al te vaak niet geschiedt met de „toevalskinderen” in ontelbare gezinnen (en gestichten), die „door een ongelukje” en „bij vergissing” verwekt zijn.

Dat met het verwekken van een ongewenst kind veelal een onrecht jegens dit kind wordt begaan, ben ik met prof. VAN LOGHEM volkomen eens. Dat dit ook het geval is bij een kind dat — op welke wijze dan ook — bewust verwekt wordt omdat het zo gewenst is, kan ik niet bevatten. Daarentegen is het mijn volle overtuiging, dat iedere vrouw recht heeft op het moederschap!

Amsterdam, 23 Juli 1951

L. H. LEVIE

Wie diep doordrongen is van de hoge menselijke waarde van het natuurlijke gezinsverband voelt nauwelijks behoefte over het onderwerp redelijke denkbeelden te wisselen.

Intussen geef ik gaarne opnieuw als mijn overtuiging dat het onbevredigde verlangen van een echtpaar van een andere orde is dan het onrecht aangedaan aan een van een eugenetische spermabank betrokken menskind.

Laren, N.H., 2 Augustus 1951

J. J. VAN LOGHEM

BEHANDELING VAN GLAUCCOOM MET PROGESTINE

Het in de eerste zinsnede gemelde en door mij gaarne aanvaarde feit („over de werking van progestine is mij niet veel bekend”) had, dunkt mij, dr. POSTHUMUS moeten weerhouden zijn volstrekt niets zeggende waarneming te publiceren. Onverantwoord en gevaarlijk acht ik het in een viertal boude stellingen zonder een enkele deugdelijke grond progestine-implantatie nuttig te verklaren. Een met grote zorg verricht experimenteel onderzoek in de kliniek van MEESMANN (*Klin. Mon. Bl. f. Augenheilk.* Dl. 113, 1951, bl. 644) heeft het wel zeer waarschijnlijk gemaakt, dat OBAL's gevolgtrekkingen en POSTHUMUS' stellingen niet houdbaar zijn.

Amsterdam, 4 Augustus 1951

W. P. C. ZEEMAN